

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 19. toukokuuta 2014
(OR. en)**

9956/14

**JAI 332
ENFOPOL 138
COTER 34**

ILMOITUS

Lähettiläs:	Puheenjohtajavaltio
Vastaanottaja:	Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto
Ed. asiak. nro:	5643/5/14
Asia:	Tarkistettu EU:n strategia radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen torjumiseksi

1. Neuvosto hyväksyi 6. ja 7. kesäkuuta 2013 päätelmät, joissa kehoitettiin päivittämään radikalisoitumista ja terrorismiin värväystä koskeva EU:n strategia¹.
2. Tämän jälkeen komissio esitti 15. tammikuuta 2014 tiedonannon "Terrorismiin ja väkivaltaisiin ääriliikkeisiin johtavan radikalisoitumisen ehkäiseminen"².
3. Valtuuskunnat keskustelivat ehdotuksesta tarkistetuksi EU:n strategiaksi terrorismityöryhmän kokouksessa 6. maaliskuuta, 8. huhtikuuta ja 13. toukokuuta sekä terrorismityöryhmän ja COTER-työryhmän yhteisessä, 14. toukokuuta pidetyssä kokouksessa, jossa sovittiin liitteenä olevasta tekstistä.
4. Terrorismityöryhmä on myös keskustellut useaan otteeseen siitä, miten panna täytäntöön nykyinen tarkistettu strategia. Se laatii parhaillaan asiasta suuntaviivoja.

¹ Asiak. 9447/13 JAI 366 ENFOPOL 137 COTER 45.

² Asiak. 5451/14 JAI 30 ENFOPOL 5 COTER 3.

5. Lopuksi on aiheellista mainita, että tarkistettu viestintästrategia³ on edelleen voimassa, vaikka nykyisen tarkistetun strategian kautta siihen on lisätty uusia osioita erityisesti terrorismin ehkäisemisestä.
6. Pysyvien edustajien komiteaa pyydetään hyväksymään edellä mainittu ehdotus tarkistetuksi EU:n strategiaksi ja toimittamaan se neuvostolle hyväksyttäväksi.

³ Asiak. 5469/3/07 REV 3 ENFOPOL 8 COTER 3 CATS 23 COPS 22 EU RESTRICTED.

Ehdotus tarkistetuksi EU:n strategiaksi radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen torjumiseksi

1. Terrorismi on uhka kaikille valtioille ja kaikille kansoille. Se on vakava riski Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden turvallisuudelle sekä sen kansalaisten ja asukkaiden elämälle. EU toteuttaa päättäväisesti toimia torjuakseen terrorismia sen kaikissa muodoissa sekä radikalisoitumista ja terrorismiin värväystä.
2. Radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen estämistä koskevien unionin menettelytapojen parantamiseksi hyväksyttiin vuonna 2005 toimintasuunnitelma. Strategia päivitettiin marraskuuta 2008. Niiden keskustelujen jälkeen, joita neuvostossa käytiin maaliskuussa 2013 radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen torjumista koskevan EU:n strategian tarkistamisesta, neuvosto hyväksyi 6. ja 7. kesäkuuta 2013 päätelmät, joissa kehoitettiin päivittämään strategia. Tämän jälkeen komissio toimitti 15. tammikuuta 2014 tiedonannon "Terrorismiin ja väkivaltaisiin ääriilikkeisiin johtavan radikalisoitumisen ehkäiseminen", jonka sisältö on otettu huomioon tässä asiakirjassa.
3. Tässä strategiassa hahmotellaan, miten unioni ja jäsenvaltiot voivat torjua radikalisoitumista ja terrorismiin värväystä, ottaen huomioon, että uhkan luonne on muuttunut ja tietämys radikalisoitumisesta ja terrorismiin värväyksestä on lisääntynyt viimeisten viiden vuoden aikana.
4. Strategia on osa Eurooppa-neuvoston vuonna 2005 vahvistamaa laajempaa EU:n terrorisminvastaista strategiaa ja toimintasuunnitelmaa. Strategian tavoitteena on torjua näissä puitteissa terrorismiin johtavaa radikalisoitumista.

Haaste

5. Strategian päätavoitteena tulisi olla estää radikalisoituminen ja terrorismiin värväys ja ehkäistä uuden terroristisukupolven syntyminen.

6. Jotta tämä voitaisiin toteuttaa tehokkaasti, on tunnustettava, että radikalisoitumisen tavat ja mallit kehittyvät jatkuvasti. Kotikutoiset terroristit, terrorismiin liittyvää ääri-ideologiaa kannattavat henkilöt, yksin toimivat henkilöt, ulkomaalaiset taistelijat ja kaikki muut terrorismin muodot sekä internetin ja sosiaalisen median tarjoamat mobilisointi- ja viestintämahdollisuudet ovat mahdollisia kanavia, joiden kautta radikalisoitumista ja terrorismiin värväystä voi tapahtua.
7. Sen vuoksi on tärkeää, että arvioimme painopisteitämme jatkuvasti ja huolehdimme siitä, että turvallisuutta koskevalla lähestymistavalla voidaan puuttua uudenlaisiin uhkiin.
8. Vaikka vastuu radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen torjunnasta kuuluu ensisijaisesti jäsenvaltioille, tämän strategian on tarkoitus auttaa jäsenvaltioita kehittämään tarvittaessa omia kansallisia ohjelmiaan ja toimintatapojaan, joissa otetaan huomioon kunkin jäsenvaltion erityiset tarpeet, tavoitteet ja valmiudet. Vaikka radikalisoitumis- ja värväystaustan muodostama uhka on luonteeltaan ennen kaikkea kansallinen, EU:n toimilla voidaan kuitenkin tuoda lisäarvoa kansallisiin ja paikallisiin toimiin, ja ne voivat olla tärkeä kehys yhteistyölle, jota tehdään tarkoituksenmukaisten toimintatapojen edistämiseksi eri puolella Eurooppaa ja sellaisten hyvien käytäntöjen jakamiseksi, jotka koskevat keinoja puuttua tehokkaasti radikalisoitumiseen paikallisella, kansallisella, Euroopan ja kansainvälisellä tasolla.
9. Viime vuosien kokemukset ovat osoittaneet, että radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen tehokas torjunta edellyttää lähestymistapaa, jossa otetaan tasapainoisesti huomioon toisaalta turvallisuuteen liittyvät toimenpiteet ja toisaalta toimet, joilla puututaan tekijöihin, jotka voivat luoda radikalisoitumiselle ja terrorismille värväykselle otolliset olosuhteet.

Lähtökohdat

10. Valtiot eivät voi yksinään ratkaista radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen haastetta, vaan se on tehtävä yhteistyössä yhteisöjen, kansalaisyhteiskunnan, valtiosta riippumattomien järjestöjen ja yksityisen sektorin kanssa. Tämä edellyttää paikallisen, alueellisen, kansallisen, Euroopan ja kansainvälisen tason yhteisiä ponnisteluja.
11. Yksi radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen vastaisen työmme peruslähtökohdista on ihmisoikeuksien ja perusvapauksien täysimääräinen kunnioittaminen. Näiden perusoikeuksien ja -vapauksien täysimääräinen kunnioittaminen on otettava huomioon kaikessa toiminnassa. Etusijalle on asetettava vuoropuhelun kehittäminen keskinäisen tietoisuuden ja ymmärtämyksen edistämiseksi. Minkään tietyn ihmisryhmän leimaamista on vältettävä.
12. Muita lähtökohtia ovat avoimuus ja läpinäkyvyys, tehokkuus, joustavuus sekä jatkuva kansallinen ja kansainvälinen yhteistyö.
13. Varmistamme jatkuvasti, ettei perusoikeuksien, kansainvälisen oikeuden ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioitus heikkene.

Toteutettavat toimet

14. Radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen torjumiseksi päätämme muun muassa:
 - edistää turvallisuutta, oikeutta ja kaikkien yhtäläisiä mahdollisuuksia
 - varmistaa, että valtavirran näkemykset voittavat äärisuuntien näkemykset
 - tehostaa julkisen vallan viestintää
 - tukea terrorismin vastaisia viestejä
 - torjua verkossa tapahtuvaa radikalisoitumista ja terrorismiin värväystä
 - kouluttaa eri alojen kenttätöntekijöitä, kehittää heidän valmiuksiaan ja sitouttaa heitä
 - tukea yksilöitä ja kansalaisyhteiskuntaa vastustuskyvyn parantamisessa
 - tukea radikalisoitumisesta loitontavia aloitteita
 - tukea radikalisoitumista ja terrorismiin värväystä koskevien suuntausten ja haasteiden tarkempaa tutkimista
 - sovittaa yhteen sisäisen ja ulkoisen työn radikalisoitumisen torjumiseksi.

Edistetään turvallisuutta, oikeutta ja kaikkien yhtäläisiä mahdollisuuksia

15. Ihmisoikeuksien loukkaukset voivat johtaa tyytymättömyyteen ja luoda olosuhteet, jotka johtavat radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen leviämiseen.
16. Radikalisoitumiseen ja terrorismiin värväykseen johtavia tekijöitä voivat olla muun muassa erilaiset havainnot, kuten epätasa-arvo, syrjäytyminen, sosiaalinen syrjäytyminen ja vaikeus päästä laadukkaaseen koulutukseen. Nämä tekijät eivät sinänsä välttämättä johda radikalisoitumiseen ja terrorismiin värväykseen, mutta ne lisäävät terrorismia tukevan tai siihen liittyvän ääripropagandan vetovoimaa.
17. Meidän on keskityttävä muun muassa torjumaan mahdollisesti esiintyvää epätasa-arvoa ja syrjintää, edistämään kulttuurien välistä vuoropuhelua, vahvistamaan koulutusta, joka avaa mahdollisuuksia ja luo pohjan kriittiselle ajattelulle, sekä edistämään suvaitsevaisuutta ja keskinäistä kunnioitusta, vaihtamaan näkemyksiä ja viestimään kansalaisyhteiskunnalle näillä aloilla aikaan saaduista onnistumisista. Tämä työ on itsessään merkityksellistä ja arvokasta, eikä sen tarvitse keskittyä yksinomaan ja nimenomaisesti radikalisoitumisen tai terrorismin torjuntaan.
18. Euroopan ulkopuolella meidän on edelleen edistettävä hyvää hallintotapaa, oikeusvaltiota, ihmisoikeuksia, demokratiaa, koulutusta, talouskehitystä, turvallisuusalan uudistusta ja vakautta poliittisen vuoropuhelun ja avustusohjelmiamme avulla.

Varmistetaan, että valtavirran näkemykset voittavat äärisuuntien näkemykset

19. Äärisuuntausten näkemykset maailmasta voivat saada tietyt yksilöt hyväksymään väkivallan ja pyrkimään sen oikeuttamiseen. Äärisuuntausten propagandassa vääristetään naiivin retoriikan keinoin maailmassa esiintyvien konfliktien todellisuutta ja käytetään niitä todisteena ristiriidasta, jonka väitetään vallitsevan eri arvojen ja sosiaalisten valintojen välillä.

20. Meidän on lisättävä tietoisuutta ja tuotava painokkaasti esiin enemmistön ääni, joka kannattaa maltillisuutta ja torjuu väkivallan käytön. Ei riitä, että vahvistamme maltillisia ääniä– meidän on varmistettava, että ne tulevat kuulluiksi. Ne on välitettävä oikeanlaisin keinoin, kuten tiedotusvälineiden ja sosiaalisen median kautta, joiden on oltava kohdeyleisön silmissä uskottavia. Kansalaisyhteiskunnan suoraa osallistumista maltillisten ratkaisujen edistämiseen olisi rohkaistava ja tuettava. Siltä osin kuin kyse on uskonnollisiin vaikuttimiin perustuvaan terrorismiin johtavasta radikalisoitumisesta, tarvitaan viranomaisten sekä erilaisten sosiaalisten, kulttuuristen ja uskonnollisten ryhmien tai niiden johtajien välistä vuoropuhelua.
21. Meidän on myös jatkettava toimia neutraalin käsitteistön luomiseksi, jotta viestimme eivät tahattomasti jyrkentäisi eroavaisuuksia.

Tehostetaan julkisen vallan viestintää

22. Julkisen vallan viestintä ei ole ainoastaan keino kuvata poliittisia päätöksiä; se on myös voimakas väline, jolla tuetaan politiikan täytäntöönpanoa. Jos politiikasta ei viestitä vaikuttavasti ja tehokkaasti myös henkilöille, jotka saattavat olla alttiita radikalisoitumisen kannattajien viesteille, ääriäkemykset voivat jäädä kyseenalaistamatta.
23. Meidän on edistettävä sellaisten kohdennettujen viestintämenetelmien kehittämistä, jotka kyseenalaistavat terrorismia tukevan tai siihen liittyvän ääri-ideologian joko verkossa tai muissa välineissä. Viestinnässä on keskeistä käyttää kontekstin ja käyttäjien kannalta oikeanlaista kieltä sekä erilaisia uskottavia ja tarkoituksenmukaisia kanavia ja kyseenalaistaa radikaalit tai äärisuuntausten viestit sellaisissa välineissä, joita suurimmassa radikalisoitumisvaarassa olevat henkilöt useimmin käyttävät. "Yksi koko sopii kaikille" ei ole oikea tapa lähestyä viestintää. Meidän on kuitenkin samalla varmistettava viestintämme johdonmukaisuus, selkeys ja jatkuvuus kaikilla tasoilla.

24. On tärkeää viestiä selvästi, minkä asian puolesta toimimme ja mitkä ovat normimme ja arvomme: kansainvälinen oikeus, ihmisoikeudet ja oikeusvaltio. Meidän olisi myös pyrittävä tehostamaan julkisen vallan viestintää tehdystä työstä, kuten humanitaarisesta avusta ja kehityksen tukemisesta. Meidän on yritettävä tehdä viestinnästä olennaista, houkuttelevaa ja merkityksellistä etenkin niiden kannalta, jotka ovat vihamielisimpiä ja syrjäytyneimpiä. Lisäksi meidän on ilmaistava politiikkamme, strategiamme ja tavoitteemme selkeästi, myös terrorismin ja radikalisoitumisen torjunnan osalta.
25. Internetin ja sosiaalisen median käyttö on ratkaisevan tärkeää, myös jotta voidaan reagoida nopeasti verkossa esiintyvään terrorismia tukevaan retoriikkaan ja tavoittaa ne henkilöt, jotka ovat altteimpia radikalisoiville viesteille. Tältä osin olisi kannustettava julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen verkossa tapahtuvan radikalisoitumisen haasteeseen vastaamiseksi.

Tuetaan terrorismin vastaisia viestejä

26. Vastapropagandalla on kaksi tavoitetta: saada väkivaltaisiin äärisuuntauksiin jo sitoutuneet luopumaan niistä ja saada terroristien propagandaan myönteisesti suhtautuvat pysymään erossa aktiivitoiminnasta.
27. Meidän olisi tuettava ja vahvistettava vastapropagandaa, jota esittävät paikallisesti vaikutusvaltaiset tahot, kuten yhteisöjen johtajat siellä missä sellaisia on, opettajat, perheet, nuorisotyöntekijät, julkisuuden henkilöt, ajattelijat, tutkijat, tiedemiehet, uskonnolliset johtajat, liike-elämän edustajat, median edustajat, laulajat, urheilutähdet ja muut, jotka voivat ohjata ja muokata yleistä mielipidettä ja kertoa myönteisiä ja uskottavia tarinoita. Meidän olisi käynnistettävä hankkeita näiden toimijoiden kanssa kaikilla tasoilla ja pyrittävä varmistamaan, että heillä on tarvittava valtuutus ja tuki.
28. Tehokasta vastapropagandaa on myös työ, jota on tehty yhdessä terrorismin uhrien kanssa aidosti vahvan viestin luomiseksi. Monet terrorismin uhrit osallistuvat jo ennaltaehkäiseviin toimiin julkisten tiedotuskampanjoiden avulla, ja meidän on tuettava heidän työtään. Uhrit ja heidän perheensä ovat terrori-iskujen inhimillisten seurausten todistajina parhaita henkilöitä vähentämään terrorismipropagandan hohdokkuutta ja oikeutusta.

29. Tässä yhteydessä voitaisiin selvittää mahdollisuuksia hyödyntää esimerkiksi väkivallan käytöstä luopuneiden entisten terroristien tai heidän perheenjäsentensä luotettavia kertomuksia. Meidän olisi koottava näitä kertomuksia ja tuotava niitä esille, sillä myös ne ovat voimakkaita välineitä, joilla voidaan torjua propagandaa ja ennakkoihanteita.

Torjutaan verkossa tapahtuvaa radikalisoitumista ja terrorismiin värväystä

30. Internetiä ja sosiaalista mediaa voidaan käyttää propaganda-aineiston levittämiseen, varojenkeruuseen, värväykseen ja viestintään samanmielisten henkilöiden kanssa, mutta niitä voidaan käyttää myös virtuaalisena koulutusleirinä sekä keinona vaihtaa kokemuksia ja osaamista. Internet on myös ylikansallinen väylä, joka ylittää kansalliset lainkäyttöalueet.
31. Verkossa tapahtuvan radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen torjunta on laaja-alaista. Se käsittää toimet, joilla pyritään estämään terroristien internetin käyttöä, mutta myös aloitteet, joilla kyseenalaistetaan terroristien propaganda. Osa siitä voidaan toteuttaa kansallisella tai Euroopan tasolla, ja osasta voivat huolehtia kansalaisyhteiskuntaa edustavat henkilöt ja järjestöt, tarvittaessa tuen avulla. Jos sisältö, kolmansien maiden isännöimä aineisto mukaan lukien, on laitonta, käytettävissä on oltava menettelyjä, joilla asiaan voidaan puuttua nopeasti ja tehokkaasti. Tämä työ vaatii tehokasta vuoropuhelua yksityissektorin ja etenkin internet-alan kanssa sekä Euroopassa että ulkomailla. Internetiä ja sosiaalista mediaa olisi myös pyrittävä käyttämään vastapropagandaviestien esiin tuomiseen. Kaikki toimet on toteutettava oikeusvaltioperiaatteen mukaisesti ja kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä täysimääräisesti kunnioittaen.
32. Meidän olisi tarkasteltava edelleen keinoja, joilla radikalisoitumista ja terrorismiin värväystä voitaisiin estää aktiivisesti internetin ja sosiaalisen median avulla. Käsittelemme näitä kysymyksiä osana poliittista vuoropuhelua ja tarjoamme teknistä tukea kannustaaksemme EU:n ulkopuolisia tahoja tekemään samoin.

Koulutetaan ja sitoutetaan eri alojen kenttätöntekijöitä

33. Radikalisoituminen ja terrorismiin värväys on prosessi, jonka aikana henkilön mielipiteet ja/tai käyttäytyminen muuttuvat, usein jyrkästikin. Henkilön lähipiiri saattaa havaita tällaiset muutokset kaikkein selvimmin. Tämä merkitsee, että sitouttamalla kenttätöntekijöitä saattaa olla mahdollista puuttua tilanteeseen varhaisessa vaiheessa ja estää riskiryhmään kuuluvia henkilöitä luisumasta mukaan terrorismiin liittyvään toimintaan.
34. On lukuisia aloja, joilla voidaan auttaa estämään terrorismia kannattavia tai terrorismiin liittyvää ääri-ideologiaa edistäviä henkilöitä muuttumasta terroristeiksi. Opettajien, sosiaali- ja terveydenhuoltoalan työntekijöiden, uskonnollisten johtajien, lähipoliisien sekä vankiloiden työntekijöiden ja ehdonalaisvalvojien koulutus on kaikkien menestyksekkäiden radikalisoitumisen vastaisten ohjelmien ratkaiseva osatekijä. Nämä kenttätöntekijät saattavat tunnistaa radikalisoitumisen merkkejä jo varhaisessa vaiheessa, joten heidän on syytä olla valppaina ja havaita terrorismiin johtavan radikalisoitumisen merkit.
35. Meidän olisi kannustettava sellaisten valistusohjelmien ja alakohtaisten koulutusmoduulien kehittämistä kenttätöntekijöille, joiden avulla he oppisivat ymmärtämään paremmin radikalisoitumista ja terrorismiin värväystä ja keskustelemaan niihin liittyvistä kysymyksistä ja joilla autettaisiin heitä tarjoamaan tukea vaarassa oleville henkilöille tai ohjaamaan nämä hakemaan apua alan ammattilaisilta. Meidän olisi myös varmistettava, että heidän kokemuksensa otetaan huomioon tulevassa politiikassa, muun muassa radikalisoitumisen torjunnan verkoston ja Euroopan poliisiakatemian välityksellä.

Tuetaan yksilöitä ja kansalaisyhteiskuntaa vastustuskyvyn parantamisessa

36. Valtiot tarvitsevat kumppaneiden aktiivista panosta radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen torjumiseksi. Kansalaisyhteiskunnan ja yksityisen sektorin osallistuminen voi tuoda mukanaan joukon välineitä ja resursseja sekä näkemyksiä, joita valtioilla ei välttämättä ole käytössään. Radikalisoitumisen torjunnan verkosto on tässä suhteessa erityisen hyödyllinen foorumi.
37. Yhteistyö yksityisen sektorin ja kansalaisyhteiskunnan kanssa lisää luottamusta ja avoimuutta ja parantaa ihmisten kysyä vastustaa terroristi-ideologiaa ja vähentää heidän alttiuttaan radikalisoitua ja tulla värvätyksi terrorismiin. Yhteisön sitoutumisen tulisi olla laajapohjaista ja yhteisön moninaisuuden huomioon ottavaa.

38. Meidän olisi voimaannutettava kansalaisyhteiskunta vahvistamaan ja edistämään kykyä vastustaa terrorismin vetovoimaa ja pysyä siitä erossa. Vastustuskykyä voidaan vahvistaa varustamalla yksilöt ja kansalaisyhteiskunta taidoilla ja kyvyillä ymmärtää terrorismiin johtavaa radikalisoitumista ja käsitellä sitä. Käytännössä tämä voi tarkoittaa esimerkiksi nuorten tukemista ja kouluttamista niin, että heitä autetaan myönteisen identiteetin luomisessa ja terroristien propagandan vaarojen tunnistamisessa.
39. Meidän on muun muassa edistettävä pääasiassa koulujen ja yliopistojen kautta tapahtuvaa nuorten koulutusta kysymyksissä, jotka liittyvät kansalaisuuteen, politiikkaan, uskonnolliseen ja kansalliseen suvaitsevaisuuteen, demokraattisiin arvoihin, kulttuurieroihin sekä nationalistisiin tai poliittisiin perustein lietsotun väkivallan historiallisiin seurauksiin. Erityisesti kenttätyöntekijöiden tukemilla koulutussektorin jäsenillä voisi olla merkittävä tehtävä tietoisuuden lisäämisessä terrorismiin liittyvistä kysymyksistä sekä riskiryhmiin kuuluvien henkilöiden tunnistamisessa ja tukemisessa.

Tuetaan radikalisoitumisesta loitontavia aloitteita

40. Aivan kuten on olemassa prosesseja, joiden kautta henkilö radikalisoituu ja tulee mahdollisesti värväytyksi terrorismiin, on myös prosesseja, joiden kautta radikalisoitunut henkilö voi päättää luopua väkivallasta ja jättää ryhmän tai liikkeen tai jopa hylätä maailmankuvan, johon kuuluu terrorismiin liittyvän ääri-ideologian kannattaminen tai edistäminen.
41. Jäsenvaltioiden olisi harkittava sellaisten radikalisoitumisesta loitontamista ja luopumista koskevien strategioiden laatimista ja kehittämistä, jotka vastaavat kyseistä kulttuuria ja tilannetta. Jäsenvaltioiden ja/tai vertaisryhmien olisi arvioitava näitä ohjelmia säännöllisesti niiden tehokkuuden varmistamiseksi.
42. Erityisesti radikalisoitumisen torjunnan verkostosta saatujen parhaiden käytäntöjen ja kokemusten vaihto Euroopan tasolla voi auttaa uusien ohjelmien kehittämisessä, osaamisen hankkimisessa ja entisten terroristien uudelleensopeuttamisessa.

Tuetaan radikalisoitumista ja terrorismiin värväystä koskevien suuntausten ja haasteiden tarkempaa tutkimista

43. Löytääksemme konkreettisen ja tehokkaan ratkaisun terrorismiin pyrimme perehtymään entistä tarkemmin ilmiöön kaikissa sen ilmenemismuodoissa, ottaen huomioon prosessiin osallistuvien toimijoiden roolin paikallisella, alueellisella, kansallisella, EU:n ja kansainvälisellä tasolla.
44. Kaikkien asianomaisten palvelujen erikoistuneen panoksen ohella on olemassa runsaasti kirjallisuutta ja tutkimustietoa, joka on tarjonnut arvokasta tietoa seikoista, jotka edistävät terrorismiin johtavaa radikalisoitumista, joka liittyy moniin tekijöihin – henkilökohtaisiin, rakenteellisiin, ideologisiin, poliittisiin, yhteiskunnallisiin – jotka voivat muovata yksilön henkilökohtaisen polun kohti radikalisoitumista ja terrorismiin värväämistä.
45. Tästä tiedosta ja tutkimuksesta huolimatta jäljellä on vielä paljon tärkeitä kysymyksiä aloilta, joilta kaivattaisiin lisää empiiristä näyttöä ja tutkimusta, joka voisi toimia tulevien toimintaperiaatteita koskevien päätösten pohjana, mukaan lukien poistumisstrategiat ja -ohjelmat.
46. On suotavaa käydä keskusteluja ongelman kohdanneiden valtioiden, tutkijoiden, eri aloilla toimivien kenttätyöntekijöiden, vaikutuksille alttiiden henkilöiden, entisten terroristien, kansalaisjärjestöjen ja terrorismin uhrien kanssa Euroopassa ja muualla. Radikalisoitumisen torjunnan verkosto on tässä suhteessa myös erityisen hyödyllinen foorumi samoin kuin kaavailtu osaamiskeskus, joka voisi toimia linkkinä jäsenvaltioihin. Jäsenvaltioiden toimet eri aloilla ovat myös tärkeä osatekijä, ja niitä olisi kannustettava ja jatkettava.

Jäsenvaltioiden olisi myös pyrittävä kehittämään synergiaa radikalisoitumisen suuntausten lisätutkimuksen ja nykyisten käytäntöjen arvioinnin osalta. EU:n tasolla tehty ja komission taloudellisesti tukema tutkimus voi tuoda lisäarvoa radikalisoitumisen laajojen suuntausten analysointiin ja tarjota mahdollisia ratkaisuja.

Sovitetaan yhteen sisäinen ja ulkoinen työ radikalisoitumisen torjumiseksi

47. Eurooppalaisia kohteita vastaan suunnitelluilla terrori-iskuilla on usein ollut yhteyksiä Euroopan alueen ulkopuolelle. Osa on suunniteltu kolmansissa maissa tai niissä on ollut suoraan osallisina kolmansien maiden asukkaita, osaa on rahoitettu ulkomailta ja monissa on ollut mukana ulkomailla koulutettuja henkilöitä (kuten ulkomaalaisia taistelijoita). Eurooppalaiset ovat myös tehneet terrori-iskuja ulkomailla. Kotimainen ja kansainvälinen terrorismi liittyvät usein erottamattomasti toisiinsa.
48. Kolmansissa maissa kehitetty ideologia ja Eurooppaan lähetetyt viestit voivat vaikuttaa radikalisoitumiseen ja terrorismiin värväykseen Euroopassa. Myös matkailu voi olla osa radikalisoitumisprosessia. Merkittävä osa henkilöistä, jotka ovat olleet mukana terroritoiminnassa, on matkustanut ulkomailla, missä he ovat saaneet vaikutteita terroristijärjestöjen jäseniltä. On myös tärkeää ottaa huomioon tämä strategia ja EU:n terrorisminvastainen strategia, kun kehitetään rajaturvallisuuspolitiikkaa, viisumipolitiikka mukaan lukien, EU:n nykyisissä säädöspuitteissa.
49. Paikallisen, alueellisen, kansallisen ja Euroopan tason lähestymistavan lisäksi, jolla pyritään estämään ihmisiä kannattamasta terrorismia tai ryhtymästä terroristeiksi, on tärkeää toimia kolmansissa maissa ja tehdä niiden kanssa yhteistyötä. Radikalisoituminen ja terrorismiin värväys ulkomailla on yhtä suuri uhka Euroopan kansalaisille ja eduille kuin mitä se on kotimaassa. Ulkoiset näkökohdat ovat näin ollen kriittinen osa radikalisoitumisen vastaista työtämme. Haasteena on varmistaa, että kolmansissa maissa tehty radikalisoitumisen vastainen työmme on johdonmukaista kotimaisten kokemustemme kanssa ja perustuu oikeusvaltioon ja kansainvälisten ihmisoikeuksien täysimääräiseen kunnioittamiseen, saatuihin kokemuksiin ja hyviin käytäntöihin mutta myös huonoksi osoittautuneisiin käytäntöihin. Tämän varmistamiseksi on tarpeen tukea kolmansia maita niiden turvallisuusalan ja oikeusvaltion lujittamisessa.

50. Terroristien propagandassa nostetaan usein esiin ulkopoliittisia ongelmia. Meidän tulisi poliittisessa vuoropuhelussa ja osallistuessamme kansainvälisiin järjestöihin ja foorumeihin korostaa strategista lähestymistapamme ja asiaankuuluvia toimia, kuten Yhdistyneiden kansakuntien maailmanlaajuisen terrorisminvastaisen strategian ja YK:n turvallisuusneuvoston asiaa koskevien päätöslauselmien täytäntöönpanoa sekä vaihtaa osaamista. Meillä on myös oma tehtävämme siinä, miten kehitetään valmiuksia ulkomailla, avustetaan kolmansia maita muotoilemaan ja toteuttamaan omaa politiikkaansa radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen estämiseksi ja torjumiseksi ja käsitellään terrorismia tukevia viestejä.
51. Tarvittaessa oli kannustettava tietoisuuden lisäämistä terrorismin vastaisesta työstä osana kehityksen suunnittelua kunkin maan tasolla sekä radikalisoitumisen ottamista huomioon yleisessä maa-analyysissä suunnittelun perustana. Tämä auttaisi kohdentamaan tarvittaessa osan EU:n kehitysohjelmista tiettyihin maantieteellisiin alueisiin tai yhteisöihin, joissa esiintyy paljon radikalisoitumista ja terrorismiin värväystä.

Strategian toteuttaminen

52. Jäsenvaltiot työskentelevät yksin ja yhdessä terrorismintorjunnan koordinaattorin, Euroopan komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon tukemina toteuttaakseen tämän strategian. Sekä jäsenvaltioiden että EU:n olisi toimittava yhdessä muun muassa YK:n, Euroopan neuvoston, Etyjin ja maailmanlaajuisen terrorisminvastaisen foorumin kanssa tämän alan hankkeiden kehittämiseksi ulkomailla.
53. Haaste radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen torjumisesta kuuluu ensisijaisesti jäsenvaltioille. Radikalisoitumista ja terrorismiin värväyksestä johtuvat ongelmat ja keinot niiden torjumiseksi vaihtelevat suuresti jäsenvaltiosta toiseen, mutta myös yhdistäviä tekijöitä on paljon. Laaja yhteisymmärrys vallitsee myös siitä, että ongelmien ratkaiseminen edellyttää yhteistyötä myös useiden sidosryhmien, kuten kansalaisyhteiskunnan, yksityisen sektorin ja muiden järjestöjen kanssa.

54. Kuten edellä todettiin, tämän strategian avulla jäsenvaltiot voivat toteuttaa kansallisia toimenpiteitä radikalisoitumistekijöitä ja terrorismiin värväystä sekä niiden torjuntatoimia ja -periaatteita koskevan yhteisen ymmärtämyksen pohjalta. Niiden olisi laadittava tai päivitettävä kansalliset strategiansa ottaen huomioon omat tarpeensa, tavoitteensa ja valmiutensa ja hyödyntäen omia kokemuksiaan sekä radikalisoitumisen torjunnan verkostolta ja EU:n toimielimiltä saatavaa asiantuntemusta.
55. Jäsenvaltioiden olisi koordinoitava politiikkojaan, jaettava tietoa ja kokemuksia toimista, joilla ratkaistaan radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen haasteita sekä kansallisesti että Euroopan tasolla, määriteltävä parhaat käytännöt ja tehtävä yhteistyötä uusien ideoiden kehittämisen alalla.
56. Tämä edellyttää myös paikallisen, alueellisen, kansallisen, Euroopan ja kansainvälisen tason yhteisiä ponnisteluja. Aloitteita voidaan toteuttaa Euroopan rajojen ulkopuolella niiden välineiden, mekanismien ja prosessien avulla, jotka Euroopan unioni on luonut yksittäisten maiden ja alueellisten organisaatioiden kanssa ja joihin kuuluvat myös kahdenväliset poliittiset vuoropuhelut ja avustusohjelmat.
57. Asianomaisia neuvoston valmisteluelimiä pyydetään seuraamaan tämän strategian toteuttamista.
-